

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-2596/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Dubrovačko primorje d.o.o., Dubrovnik, Od svetog Mihajla 12, protiv tuženika Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Uprave sigurnosti plovidbe, Lučke kapetanije Dubrovnik, radi poništenja rješenja, odlučujući o žalbi tužitelja podnesenoj po opunomoćeniku Antunu Missoniju, odvjetniku u Dubrovniku, Natka Nodila 12A, protiv presude i rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 19 Usl-2815/2023-15 od 3. travnja 2024., na sjednici vijeća održanoj 4. veljače 2025.

presudio je
|
riješio je

- I. Odbija se žalba i potvrđuju presuda i točka IV. izreke rješenja Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: 19 Usl-2815/2023-15 od 3. travnja 2024.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška sastava žalbe.

Obrazloženje

1. Presudom prvostupanjskog suda odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/I-342-24/23-03/403, URBROJ: 530-04-11-2-23-2 od 5. listopada 2023. godine.

1.1. Sudskim rješenjem, istog poslovnog broja i datuma od 3. travnja 2024., odbijen je prijedlog tužitelja za izdavanjem privremene mjere (točka I. izreke), odbijen prijedlog tužitelja za određivanjem odgodnog učinka tužbe (točka II.), odbijen prijedlog Igora Legaza kojim traži sudjelovanje u sporu u svojstvu zainteresirane osobe (točka III. izreke) i odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troška spora (točka IV. izreke).

2. Osporenim rješenjem tuženika, točkom 1. izreke, tužitelju se zabranjuje da bez koncesije upotrebljava ili gospodarski koristi pomorsko dobro na način da ograničava ili isključuje opću upotrebu pomorskog dobra, u naravi dio obale na dijelu č.z. 3083, 3086 i 3085/2 k.o. Slano, za potrebe hotela "Admiral" u Slanome, naređuje se tužitelju

vraćanje pomorskog dobra u prvotno stanje, sukladno njegovoj prirodi i namjeni uklanjanjem kamenih zidica sa željeznom ogradom i željeznih dvokrilnih vrata, sve pobliže opisano u točki 2. izreke i, točkom 3., utvrđuje rok za uklanjanje pod prijetnjom prisilnog izvršenja putem treće osobe.

3. Protiv prvostupanjske presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o trošku. Tužitelj osporava i sudsko rješenje, ali iz sadašnje žalbe proizlazi da u biti osporava samo troškove spora, odbijene točkom IV. izreke tog rješenja. U razlozima žalbe reproducira dijelove obrazloženja prvostupanjske presude, nakon čega navodi da, protivno činjeničnim utvrđenjima i zaključcima prvostupanjskog suda, ustraje da tuženik nije pravilno utvrdio činjenično stanje, osobito zbog činjenice što na predmetnoj lokaciji nije utvrđena granica pomorskog dobra niti je takva granica evidentirana u katastarskom operatu i zemljišnoj knjizi. Ukazuje da je, prije pokretanja upravnosudskog postupka, djelomično postupio po rješenju tuženika. Navodi da je Uredbu o određivanju granice pomorskog dobra na dijelu k.o. Slano („Narodne novine“, broj: 26/02., dalje: Uredba) donijela Vlada Republike Hrvatske i potpisao tadašnji predsjednik Vlade, a ne ministar kako to propisuje odredba članka 50. stavka 6. Pomorskog zakonika („Narodne novine“, broj: 17/94., dalje: PZ), slijedom čega se radi o nezakonitom aktu obzirom na donositelja pa predlaže ovom Sudu da po službenoj dužnosti pokrene postupak ocjene zakonitosti predmetne Uredbe. U ostatku žalbe ponavlja tužbene navode tvrdeći da na predmetnoj lokaciji postupak utvrđivanja i evidentiranja granice pomorskog dobra nije proveden kako bi se točno utvrdilo dokle seže granica pomorskog dobra, odnosno da granica pomorskog dobra na tom području nije evidentirana u katastru i zemljišnoj knjizi. Osim toga, ukazuje i da je zatečeno stanje uspostavljeno još 60-tih godina prošlog stoljeća od strane ribarskog poduzeća koje je na predmetnoj lokaciji vršilo preradu ribe i nakon toga na istoj lokaciji nastavljeno obavljanje gospodarske djelatnosti od strane hotela „Admiral“. Navodi da je današnje stanje izgrađenosti hotelskog kompleksa, uključujući i njegove dijelove na koje se odnosi pobijano rješenje, u upotrebi i izgrađeno sukladno uporabnim i građevinskim dozvolama, na koje je tuženik dao suglasnost obzirom da je tužitelj zemljišnoknjižni vlasnik č. z. 3086 i 3083 k.o. Slano. Iz sadržaja žalbe proizlazi da osporava i odluku o troškovima spora. Slijedom svega navedenog, predlaže ovom Sudu da poništi prvostupanjsku presudu i sam riješi stvar, podredno predmet vrati na ponovni postupak, uz naknadu troška sastava žalbe.

4. Tuženik, iako uredno pozvan, nije dostavio odgovor na žalbu.

5. Žalba nije osnovana.

6. Ispitujući osporene presudu sukladno članku 73. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje ZUS), ovaj Sud nije našao da postoje razlozi zbog kojih tužitelj pobija presudu, niti razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti koji bi ukazivali na njenu nezakonitost. Temeljem iste zakonske odredbe, a u vezi članka 67. ZUS-a, sudsko rješenje je ispitano samo u dijelu odluke o trošku spora (točka IV. izreke) obzirom da iz sadržaja žalbe proizlazi da je osporavano samo u tom dijelu.

7. Presudom prvostupanjskog suda potvrđena je pravilnost stajališta tuženika, prema kojem je, u pravilno provedenom postupku, naloženo tužitelju uklanjanje protupravnog zahvata u prostoru, tj. uklanjanje kamenih zidica te željeznih vrata i ograde, postavljenih bez valjanog odobrenja (koncesije), a kojim protupravnim zahvatom je tužitelj ograničio opću upotrebu pomorskog dobra – obale, koja se nalazi

ispred, odnosno većim dijelom predstavlja kompleks hotela "Admiral", u naravi dio č.z. 3083, 3086 i 3085/2 k.o. Slano.

8. Iz podataka spisa proizlazi da je č.z. 3085/2 k.o. Slano u zemljišnim knjigama upisana kao pomorsko dobro, dok je, u odnosu na č.z. 3083 k.o. Slano u cijelosti i većim dijelom za č.z. 3086 k.o. Slano, granica pomorskog dobra određena Uredbom iz 2002. godine.

9. Osnovni prigovor tužitelja je da u odnosu na čestice 3083 i 3086, temeljem navedene Uredbe, granica pomorskog dobra nije upisana u zemljišnim knjigama, zbog čega nema mjestu donošenja osporenog rješenja. Međutim, podaci spisa predmeta daju dovoljnu osnovu za zaključak da je predmetni protupravni zahvat izveden na kopnenom dijelu pomorskog dobra- morskoj obali, a koja se po sili zakona nesporno smatra pomorskim dobrom. Stoga, kako se područje morske obale po samom zakonu smatra pomorskim dobrom, to neprovođenje granice pomorskog dobra temeljem predmetne Uredbe, odnosno upis u zemljišne knjige, nije od utjecaja na zakonitost rješenja tuženika jer se radi o upisu deklaratomog značaja.

10. U vezi žalbenog prigovora da je hotelski kompleks izgrađen sukladno valjanom odobrenju za gradnju, iz odgovora na tužbu proizlazi da tuženik ne osporava navedenu činjenicu, ali ukazuje da su tužitelju od nadležne lučke kapetanije bile izdane suglasnosti, koje prileže spisu predmeta, a kojima je izgradnja hotela, između ostalog, bila uvjetovana neprekidanjem kontinuiteta korištenja pomorskog dobra.

11. Glede žalbenog prigovora da je Uredba potpisana od stane neovlaštene osobe, odnosno da je, temeljem odredbe članka 50. stavka 6. PZ-a iz 1994. g., trebala biti donesena od strane ministra, ukazuje se tužitelju da je ta zakonska odredba naknadno izmijenjena odredbom članka 1. Zakona o izmjenama i dopunama Pomorskog zakonika („Narodne novine“, broj: 43/96.), na snazi u vrijeme donošenja Uredbe, a prema kojoj takvu odluku donosi Vlada Republike Hrvatske i, shodno tome, potpisuje predsjednik Vlade.

12. Slijedom svega naprijed navedenog, tužitelj žalbenim prigovorima, kojima u bitnom ponavlja navode tužbe, nije doveo u sumnju pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, a niti pravilnost primjene mjerodavnog materijalnog i postupovnog prava, pa ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe.

13. Budući tužitelj nije uspio u sporu, to je, temeljem članka 79. stavka 4. ZUS-a, pravilno odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova spora (točka IV. izreke sudskog rješenja), a i iz istog razloga odbijen je i sa zahtjevom za naknadu troškova sastava žalbe.

14. Iz navedenih razloga valjalo je, na temelju članka 74. stavka 1., članka 67. stavka 3. i članka 79. stavka 6. ZUS-a, a sukladno ovlaštenju iz članka 169. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24.), odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu, 4. veljače 2025.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović

Dokument je elektronički potpisan:
Senka Orlić-Zaninović

Vrijeme potpisivanja:
25-02-2025
11:33:24

DN:
C=HR
O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C115941544852203133363133330630309638
OU=Signature
S=Orlic-Zaninovic
G=Senka
CN=Senka Orlic-Zaninovic

